

Księga Hioba

Rozdział 37

1. Nad tym drży także moje serce i jakby wyskakuje ze swego miejsca. 2. O, słuchajcie, słuchajcie grzmienia Jego głosu oraz szumu, który wychodzi z Jego ust. 3. Pod całym niebem go rozsyła, a Jego światło idzie po krańce ziemi. 4. Głos za nim huczy, grzmi głosem Swojego majestatu i nie powstrzymuje błyskawic, gdy Jego grom ma być słyszany. 5. Bóg straszliwie grzmi swoim głosem – sprawuje wielkie rzeczy, których nie pojmujemy. 6. Tak, On mówi do śniegu: Padaj na ziemię; także do kroplistego deszczu oraz do Swoich nawalnych oraz gwałtownych ulew. 7. Wtedy zamyka rękę każdego człowieka, by wszyscy ludzie poznali Jego dzieła. 8. Zwierz cofa się do jaskini oraz wylega w swoich kniejach. 9. Ze składu wychodzi burza, a mróz od rozpędzonych wichrów. 10. Od Bożego tchnienia wytwarza się lód oraz tężniej przestwór wód. 11. Obciąża też chmury gradem, obłoki rozprasza Swoim światłem, 12. więc wirują wokoło według Jego planów, by na powierzchni całego kręgu ziemskiego uskutecznić wszystko, co im rozkazał. 13. Wywołuje je jako karcącą różgę, bądź jako owoc ziemi, bądź jako znak Jego łaski. 14. Ijobie, skłoń na to ucho, zastanów się i rozważ te Boże cuda. 15. Czy ci wiadomo, jakie Bóg im nadaje zadanie, albo jak każe zabłysnąć światłu Swoich chmur? 16. Czy rozumiesz ruchy obłoków i dziwy Tego, który jest doskonałej umiejętności? 17. W jaki sposób ogrzewają się twoje szaty, kiedy ucisza ziemię powiewem od południa? 18. Czy wraz z Nim rozpostarłeś niebios, jakby trwałe, lane zwierciadło? 19. Wskaż, co Mu mamy powiedzieć; bowiem nie potrafimy odpowiedzieć z powodu naszego mroku. 20. Czy należy Go powiadomić, że chcę mówić? Czy człowiek kiedyś żądał, aby został zgładzony? 21. Tak, nie można spoglądać na światło słońca, kiedy jasno świeci wśród chmur i gdy przeciąga wiatr, który je oczyszcza. 22. Od północy zjawia się jakby złoto; wokół Boga roztacza się straszny majestat. 23. Ale Wszechmocnego – Jego nie dościgniemy; On jest wzniosły potęgą, sądem i pełnią sprawiedliwości; nikogo nie gnębi. 24. Dlatego ludzie powinni się Go obawiać; bo On lekceważy wszystkich mądrych we własnym mniemaniu.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012